

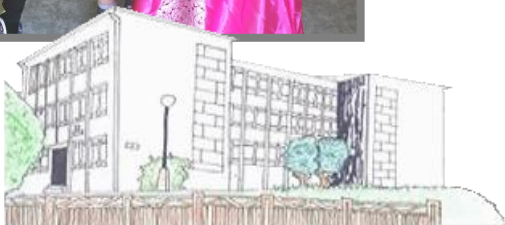

Círín

3

Školský časopis

ZŠ J. Simana, Valaská, 2018/2019

Slovo z redakcie

Ahojte!

A už je to tu. Prvý jarný deň je za nami a s ním sa do vašich rúk dostáva nové číslo nášho časopisu. Opäť sme si pre vás pripravili veľké množstvo zaujímavého čítania zo života našej školy. Dozviete sa o úspechoch našich talentovaných žiakov v rôznych súťažiach a o ich zážitkoch na exkurziách, na netradičných hodinách vyučovania, dozviete sa, koho možno nazvať hrdinom, niektorých aj spoznáte. Prezradíme vám niečo o ľudových remeslách. Začítate sa do vlastnej tvorby žiakov a ešte omnoho viac. Prajeme vám príjemné čítanie.

Na titulke:

Zl'ava
Lucia Gondová,
Diana Giertlová,
Michaela Hudecová
Monika Petrová

Obsah

Zo života školy	3-13
Na slovíčko	14-15
Karneval	16
Remeslá	16-23
Osobnosti	24-29
Vlastná tvorba	30-31
Netradičné hodiny	32
Dobre vedieť	38
Omalovánka	39

Šéfredaktor Jakub Bíreš

Círín - časopis žiakov ZŠ vo Valaskej

ROČNÍK: XVII. č.3, dvojmesačník, vychádza od roku 2002

REDAKČNÁ RADA: ŠÉFREDAKTOR: Jakub Bíreš 7.B

ČLENOVIA RR: Adam Švec 5.A, Matúš Šteller 5.A, Anna Kristína Bartošová 5.A, Laura Cencerová 6.A, Simonka Perichtová 6.B, Lenka Medved'ová 9.B

GRAFICKÝ NÁVRH TITULKY: Jakub Bíreš 7.B

VEDÚCA NOVINÁRSKEHO KRÚŽKU: Mgr. Martina Tyčiaková

Komu sa nelení, tomu sa zelení alebo O polročnom vysvedčení

Celý rok sa nedarilo,
žiadne dieťa nenáhlilo.
Však tam ešte času mám,
jednotku tam budem mať.
Matika či slovina,
nebude len jediná.
Päťka mi tam jasno svieti:
„Predsa sme len vaše deti.“
Doma bude kuca-paca,
keď vysvečko rozdáva sa.
„Čo si sa ty neučil,
z minulého roka nepoučil!“
Ešte jeden testík, odpoveď,
trojka bude z toho hneď.
Rozdalo sa vysvečko,
Na ňom veľké prekvapko.
To bude len dáky sen,
svieti na ňom dvojka len.
Úsmev učky prezrádza,
že očko prižmúriť sa dá.
Cítim vďačnosť veľkú,
dám jej za to kytičku.
„A teraz pre Vás sľub mám,
že na jednotku to na konci roka dám.“

Simonka Perichtová zo 6.B

Pod pokrievkou našej školy

Návšteva Obecného úradu vo Valaskej

Dňa 18.1.2019 sme s triednou pani učiteľkou Marianou Rafajovou v rámci občianskej náuky navštívili Obecný úrad vo Valaskej. Pán starosta Peter Jenča nás privítal a zavolať do zasadacej miestnosti, kde obecné zastupiteľstvo máva stretnutia. Pán starosta nám vysvetlil, čo musel urobiť, aby sa stal starostom a čo má v pláne s našou obcou. Keď sme vedeli základné informácie, mohli sme položiť naše otázky. Opýtali sme sa: „Akú prácu ste vykonávali predtým?“ „Predtým som bol policajtom.“ Čo by ste chceli zmeniť v našej obci?“ „Chcel by som hlavne zmeniť vzťahy medzi ľuďmi.“ „Na čo by ste chceli nalákať turistov?“ „Keďže sa na ihrisku urobili prepadliny, tak ako v 70. rokoch, po rozhovore s jaskyniarimi som sa dozvedel, že by bolo možné, aby sme tam dali plexisklo a náučnú tabuľu. Uvideli by ste tadiaľ pretekať Bystrianku.“ „Čo sa vám páči

na Valaskej?“ „Vo Valaskej som vyrastal, chodil do školy a hrával som sa. Páči sa mi tu všetko.“ Keď sme položili aj poslednú otázku, od fotili sme sa a rozlúčili. S pánom starostom sme sa dohodli, že ak sa mu bude dať, príde na žiacky parlament.

Žiaci zo 6.B

Exkurzia do Nemeckej a do Múzea SNP

Dňa 21.3. sme sa žiaci deviatego ročníka vybrali na dejepisnú exkurziu s pani učiteľkou triednou Beátou Némethovou a pani učiteľkou Soňou Skladanou. Krátka cesta do Nemeckej bola dobrá, lebo ToDu zobral reprák. V Nemeckej sme sa prešli k pamätníku, ale pre veľkú zimu sme sa vrátili do autobusu, kde sme čakali na pani, ktorá nám otvorila Múzeum Vápenky. Nepáčilo sa nám, že sme k tomu nedostali žiadny výklad. Neskôr sme sa presunuli do BB do Múzea SNP, kde nás milo prekvapil veľmi príjemný mladý pán sprievodca, s ktorým celá exkurzia bola zábava. Páčilo sa nám, že rozprával pravdivé príbehy a nehovoril nám zbytočne veľa informácií. Táto prehliadka sa nám páčila. Konečne sme mali aj milého autobusára, ktorému nevadili zbytočné veci. Po exkurzii sme mali aj chvíľu rozchod a potom sme sa vrátili domov. Najviac sa nám páčilo:

- dozvedeli sme sa, aké uniformy nosili vojaci rôznych štátov,
- pozreli si filmy, ako to vyzeralo pred, počas aj po vojne,
- dozvedeli sme sa, aký mal A. Hitler vplyv na krajinu,
- taktiež sme si vypočuli príbehy holokaustu a samozrejme aj niečo o Slovenskom národnom povstaní.

*T. Ďurica, P. Zelenčíková, M. Grisníková, T. Leitner, M. Matejček,
S. Pacerová – žiaci z 9.A*

Valaštianski florbalisti úspešní v okresnom kole

Dievčenské družstvo si dňa 21. 2. 2019 v novej telocvični na Mazorníku v Brezne zmeralo sily s tromi súperkami. Vyhrali nad žiačkami z Gymnázia J. Chalupku v Brezne 4:1, následne nad žiačkami zo ZŠ Karola Rapoša 4:0 a nad ich sily boli víťazky turnaja, žiačky zo ZŠ Pionierska 2 Brezno, ktorým podľahli 1:4. Turnaja sa nezúčastnili dievčatá z Predajnej pre vysokú chorobnosť. Naše dievčatá obhájili **2. miesto** z minulého roku s celkovým skóre 9-5, 2 výhry, 1 prehra. Najlepšou strelkyňou bola *Samanta Borošová* z 9.A, ktorá strelila 5 gólov. Veľmi dobrý výkon podala v bráne kapitánka dievčat *Paulína Zelenčíková* z 9.A.

Chlapčenské družstvo si o deň neskôr na tom istom mieste zmeralo sily s 5 súpermi. S dvoma súpermi vyhrali a to, s Čiernym Balogom 4:0, s Gymnáziom Brezno 5:0. S dvoma súpermi remizovali, so ZŠ Mazorník Brezno 1:1 a ZŠ Karola Rapoša Brezno 0:0. Žiaľ v jednom zápase ťahali za kratší koniec, so ZŠ Pionierska 2 prehrali 0:2. Chlapci získali na okresnom kole historicky prvýkrát medailové umiestnenie a to **3. miesto**, pričom strelili 10 gólov a dostali len 3 góly. Najlepším strelcom chlapcov bol *Michal Košťál* z 9.B, ktorý skóroval celkovo 7-krát. Chlapčenské družstvo podržal v bránke *Tomáš Patuš* z 8.B.

Ďakujem dievčatám a chlapcom, ktorí navštevujú florbalový krúžok na našej škole za ich húževnatosť, dravosť, zmysel pre fair play a hlavne za veľkú lásku a srdce pre šport. Odchádzajúcim žiakom prajem úspech na stredných školách - nezabudnite na florbal. Bolo a je mi ct'ou byť vašim trénerom. Som na Vás hrdý! **ĎAKUJEM.**

Pán učiteľ Matúš Magera

POĎAKOVANIE

Touto formou sa chcem veľmi pekne poďakovať dvom žiakom 9. ročníka, konkrétne *Matúšovi Karolovi a Martine Faškovej*, obaja z 9.A, ktorí v sobotu 9.3.2019 obohatili slávnosť oslobodenia obce Valaská - Matičný pochod k pamätníku padlým rumunským vojakom na Hnusnom - oblečení vo valaštianskych krojoch.

Pán učiteľ Matúš Magera

Sút'áže v umeleckom prednese

Dňa 24. 1. sa uskutočnilo Okresné kolo súťaže v prednese povesti. Šalianský Mat'ko. Jozef Cíger Hronský bol spisovateľ, publicista, výtvarník, pedagóg, významný predstaviteľ a manažér Matice slovenskej. Narodil sa 23. februára 1896 vo Zvolene.

Sút'áž sa konala v Centre voľného času v Brezne. Ja s Romankou Hadžegovou a pani učiteľkou Patriciou Hadžegovou sme odišli z Valaskej o 8:20 autobusom. Keď sme na miesto dorazili, rozdelili nás do kategórií a súťaž sa začala. Zúčastnili sa jej žiaci z rôznych škôl s rôznym výberom povestí. Keď všetci dorecitovali, mali sme prestávku a čakali sme na výsledky. Po čakaní sa vyhodnotenie konečne začalo. Veľmi milo ma prekvapilo, keď som sa dozvedel, že som sa umiestnil na druhom mieste. Organizátori nám odovzdali diplomy, knižné ceny a s nimi sa každý účastník na druhý deň pochválil vo svojej škole.

S Romankou Hadžegovou a Natáliou Levíkovou som sa zúčastnil aj Okresného kola súťaže Hviezdoslavov Kubín. Tentokrát sa umiestnila Romanka. Postúpila do regionálneho kola. Bola to pre nás príjemná skúsenosť počuť prednes aj žiakov z iných škôl. Veríme, že nás to posúva ďalej.

Jakub Bíreš zo 7.B

V Osrblí na Majstrovstvách juniorov v biatlone

Dňa 29.1. sme sa zúčastnili Majstrovstiev sveta juniorov v Osrblí. Išiel celý druhý stupeň. Odchádzali sme o 8:20 z námestia, kde na nás už čakali autobusy. Cesta bola príjemná až na to, že sme sa v autobusoch trochu tlačili.

Keď sme prišli do Osrblia, čakali na nás súťaže. Každá trieda si mala zvoliť štyroch súťažiacich. Súťaže boli nasledovné: odrážanie nohami zo strany na stranu a strelba na terč. Tí, ktorí by mali najmenej bodov, by museli po ukončení pretekov zbierať smeti, no našťastie sa to nestalo. Potom sme od pani učiteľky dostali lístky na bagetu a pitie. Kým sme čakali na preteky, mali sme voľno. O 11:00 sa preteky začali. Pretekali najprv chlapci. Naši boli celkom dobrí. Medzi nimi sa objavil aj náš bývalý žiak *Jakub Kolečár*. Po ukončení pretekov sme sa dostavili na autobusovú zastávku, kde sme čakali na autobusy. Domov sme prišli okolo 13:00. Výlet bol super, aj počasie nám vyšlo.

Lenka Medvedová z 9.B

Lyžiarsky výcvik

Dňa 11.2. 2019 išli žiaci 7. ročníka na pobytový lyžiarsky výcvik. Ráno o 8:00 sme vyrazili smer Závadka nad Hronom, kde sme boli ubytovaní. Po príchode sme sa rozdelili do izieb a vybaľovali sa. Poobede sme sa, tak ako každý deň, skibusom odviezli na svah, na ktorom sme lyžovali – Polomka - Bučník. Po príchode na svah sme boli rozdelení do troch družstiev: 1. družstvo - najlepší lyžiari, 2. družstvo - priemerní lyžiari a 3. družstvo - nelyžiari.

Vo večerných hodinách sme mali rôzne aktivity, pri ktorých sme sa mohli lepšie spoznať. Rozdelili sme sa do skupín tak ako na svahu a mali sme vymyslieť plagát pre svoj tím.

1. družstvo - Novorodenci tréneri- p. uč. Badinková, p. vych. Poliaková.
2. družstvo - Pohorelovci tréner- p. uč. Pohorelcová.
3. družstvo - Fast Penguins tréner- p. uč. Rafajová.

Po prezentácii plagátov nám pani učiteľky rozdali fixky a biele tričká, ktoré sme si mohli dotvoriť podľa vlastnej fantázie.

Druhý deň bol pomerne náročný, pretože sme lyžovali doobeda aj poobede, ale to sme ešte nevedeli, čo nás čaká nasledujúce dni.

V stredu sme lyžovali len doobeda, ale poobede nás čakala pekná prechádzka na plaváreň v Závadke nad Hronom, kde sme sa mohli vo vode trochu vyblázniť a zaplávať si. Aj cesta naspäť bola zaujímavá plná hviezdnej oblohy a spevu.

Vo štvrtok sme doobeda lyžovali po družstvách a poobede pre nás pani učiteľky

v spolupráci so žiačkami Ester Malicherčík a Luciou Gonosovou pripravili lyžiarske preteky. Vo večerných hodinách sme mali karneval a záverečné hodnotenie nášho lyžiarskeho výcviku, kde boli odmenení víťazi lyžiarskych pretekov jednotlivých družstiev. Odmeny dostali aj najlepšie masky večera. Po vyhodnotení bola diskotéka. V piatok v posledný deň lyžiarskeho výcviku okrem zdokonaľovania sa v lyžovaní sme si dopriali výstup na vyhliadkovú vežu nad obcou Polomka. Spravili sme si tam niekoľko fotografií a pokračovali sme v lyžovaní. A to už bol záver zážitkami naplneného lyžiarskeho výcviku, ktorému bodku dal výborný vyprázaný syr v Penzióne Zlatá Rybka a už len cesta domov a privítanie sa so svojimi rodičmi.

Zážitky všetkých lyžiarov zhrnuli Nikoľka Filadelffiová s pani učiteľkou Michaelou Badinkovou

Básne o olympijských hrách

Na regionálnej výchove sa šiestaci učili o olympijských hrách. A vznikli aj básne na oslavu našich úspešných slovenských športovcov.

Staroveké olympijské hry boli pred Kristom
a Herakles bol ich tvorcom.
No nie je to úplne jasné,
sú o tom tri mýty, čo je zvláštne.
Myšlienku moderných olympijských hier oživil
pán Pierre de Coubertin.
Ich symboly sú olympijská pochodeň
a náš slávny olympijský oheň.
9. až 25. februára
naš kraj oživila Kuzminová.
Bolo to na zimných olympijských hrách,
kde získala 2. miesto v stíhacích hrách.

Perla Pisárová, 6.B

Na počesť Boha Dia
koná sa olympiáda,
v dávnovej Olympii
muži tam len súťažili.
Ženy tam ísť nemohli,
kostýmy im pomohli,
ak tam dajú zbadali,
trestu smrti sa nevyhli.
Každé štyri roky
robíme veľké pokroky,
fandiť chodia aj Slováci,
našej Kuzminovej Nasti.
Nasťu máme všetci radi,
veď máme už 6 medailí:
3 zlaté, 3 strieborné,
vymakala si ich vzorne.
Mateja Tótha máme tiež,
aj tak ho nedobehneš,
z Ria máme tiež medailu,
a máme ju rovno zlatú.

Karolína Nováková, 6.B

Olympiáda, to je veľká paráda,
každý na nej vyhráva.
Kuzminová, to je veľká hviezda naša,
nikdy nevzdáva sa.

Zlato jej na krku žiari,
nikdy sa pred cieľom nezastaví.
Bežky jej stále idú,
dopredu sa hrnú.
Presnú strelbu stále má,
všetky body vystrieľa.
Športovcom našim stále palce držíme,
keď idú, na sedačkách sedíme.
Popcom si ku telke vezmeme
a stále im fandíme. **Žiačka zo 6.A**

O Kuzminovej

Pchjongčchang už otvára svoje brány,
celý svet sa tam už valí.
Pchjongčchang je už otvorený,
pre biatlon je ako stvorený.
Nastine poličky
zdobia samé medailičky.
Beží, strelá, to je krása,
„hurá“ celým svetom ozýva sa.
Nasťa beží ako prvá,
do cieľa sa už vrhá.
Pri kolenách jej leží sláva
a ona sa po zemi váľa.
Nastina tvárička, žiari ako hviezdička.
Ďakujeme Naste za to,
že má v hrsti ďalšie zlato.

Pet'ka Nováková, 6.A

Pjongčang je dnes olympijské mesto,
športovcom tam tisíc jesto.

Olympijské hry sú slávne,
my tam našu Nasťu máme.

Nasťa je naša hviezdička,
v biatlone je jednička.

Nasťa beží, ako prvá v cieľi,
na stupienok víťazov si to mieri.

Celé Slovensko sa raduje,
Nasťu plačom oslavuje.

Stojí na stupienku víťaza,
spadla z nej aj únava.

Matuš Havaš, 6.A

Anastasia Kuzminová

či Matej Tóth, športovci sú veľkí,

neraz z olympijských hier zlato nám priniesli.

Hrdí na nich sme

v celom veľkom svete.

Môžeme byť radi, že ich máme,

na pretekoch ich mená volávame.

Sú to naši najlepší

olympijskí športovci!

Simonka Gáborčíková, 6.A

Biatlonistka Paulína Fialková

Športu biatlonu prepadla,

naša Slovenka Paula!

Či je zima a či leto,
odpočinku u nej nieto.

Na Osrblí začínala
ako osemročná, malá.

Anka Murínová ju trénuje,

v behu, v streľbe driluje!

Biatlon je láska veľká,

to vraví aj naša Fialka!

Celý svet už pochodila,

na olympiádach sa umiesnila!

Jarko Laššák, 6.B

Olympiáda, tam je veľa športu,
nikto tam nemôže jesť sladkú tortu.

Každé štyri roky sa hrajú,
a športovci veľké ceny vyhrávajú.

Behanie, skákanie, plávanie,
v zime aj korčuľovanie.

Policu na trofeje každý športovec má,
keď ju vyhrá, tak si ich tam dá.

Kuzminka, to je naša hrdinka,
v Bystrici na námestí jej každý tieska.

Bežky rýchle, pištoľ presná,
v strele žiadna minúta trestná.

Vždy keď niekto z našich vyhrá,
celá krajina je na nich pyšná.

Všetkých radi máme,
hviezdami ich nazývame.

Každé štyri roky býva,
olympiáda živá,
rôzne športy na nej sú,
športovci laljky krajín ponosú.

Keď chceš niečo dokázať,

musíš veľa športovať!

Kto sa stane olympionikom ,
musí podať veľký výkon!

Víťaz na stupienku stojí,

je to veľká česť,

keď sa ti to podarí

budeš slávu niesť!

Jarko Laššák, 6.B

Prehliadka speváckych talentov

Dňa 21. februára sa v našej škole na 1. stupni už tretíkrát konalo podujatie s názvom „**Prehliadka speváckych talentov**“. Súťaže sa zúčastnilo 24 žiakov, ktorí nabrali odvahu a prišli prezentovať svoj pozitívny vzťah k spievaniu. Pozvanie prijali aj pani učiteľky Alena Kubaliaková, Ivka Slašťanová a tiež pani vychovávateľka Martinka Brveníková so svojim oddelením. Podujatie prebehlo radostne, veľmi príjemne a priateľsky. Prežili sme spolu pekné popoludnie. Novinkou bol prednes piesne s hudobným podkladom, ktorou sa prezentovala Sofinka Némethová zo 4.B a tiež pieseň v ruskom jazyku, ktorú zaspievala Laurika Predajnianska z 2.B. Všetci zúčastnení si z podujatia odniesli pekný diplom, dobrú náladu a tiež pozitívny postoj k vlastnej realizácii.

Pani učiteľka Alena Blahútová

Jarné prázdniny v ŠKD

Počas jarných prázdnin sa deti z ŠKD tešili na dva dni plné zábavy. V pondelok navštívili detské interiérové ihrisko „*Detičkáreň*“ na Mazorníku. Do sýtosti sa mohli vyblázniť v herni, v ktorej sú dva bazény s guľčkami, tobogán, trampolína, duo šmýkačka, lezecká stena, tunely, reťazový most, malé šmýkačky, hojdačky a veľa edukačných a interaktívnych hračiek. Počas prestávky si deti pochutnali na dobrej pizze. V utorok si deti zasúťažili na bowlingovej dráhe v hoteli Zerenpach v Osrblí. Zhodiť kolky ťažkou guľou dalo zabráť takmer

každému. Deti však mali radosť z hry, aj keď kolky netrafili. Veď nie je dôležité vyhrať, ale zabaviť sa. Aj tu si deti počas prestávky zamaškrtili na výbornej pizze, palacinkách či hranolkách. Na záver si deň spestrili krátkou prechádzkou po biatlonovom areáli.

Pani družinárka Danka Bošelová

TALENT v ŠKD

V utorok 26. februára 2019 sa v jedálni školy konala súťaž detí ŠKD v umeleckom prednese, ktorú zorganizovali ich pani vychovávateľky. Ocenili sme odvahu 22 detí, ktoré svoj talent v speve populárnej, aj ľudovej piesne, v tanci, recitácii, hre na hudobný nástroj dokazovali pred porotou, ktorej členmi boli Bc. Katarína Čížmarová, DiS.art, učiteľka akordeónu ZUŠ a Martin Vetrák DiS.art, učiteľ spevu ZUŠ, finalista súťaže Československo má talent. Pre deti bol veľkým prekvapením. Celú súťaž moderovali žiaci školy Vladimíra Brveníková a Radoslav Bruchala. Kým sa porota radila, čas nám spevom vyplnila žiačka našej školy Vladimíra Brveníková a aj spoločne s Martinom Vetrákom si zaspievali duet Zvonky štěstí. Najkrajším zážitkom pre deti a ich rodičov bolo jeho vystúpenie, ako aj autogramiáda. Všetky deti boli ocenené zlatým, strieborným alebo bronzovým pásmom. Nielen deti, ale aj ich rodičia odchádzali z podujatia v dobrej nálade, spokojní, nadšení, plní emócií a zážitkov. Vzhľadom na úspech, plánujeme podobnú súťaž zorganizovať aj v budúcnosti.

Pani družinárka Martina Brveníková

Na slovíčko

Všetko raz končí a niečo nové začína. My sme položili zopár otázok našim pani učiteľkám a vychovateľkám.

Zaujímalo nás, ako prežívajú koniec zimného obdobia a či s radosťou vítajú začiatok jari.

Pani učiteľka Janka Pohorelcová, končí sa zima. Teší vás to? Prežili ste zimu aktívne, športovo? Zažili ste niečo pekné? Na ktoré zážitky budete spomínať?

Zimu mám veľmi rada, ale teším sa, že už prídu teplejšie a dlhšie dni. Zimu som využila, ako som mohla. Veľa som lyžovala na Chopku a s manželom a naším psíkom sme pochodili na skialpoch zaujímavé miesta ako Benuška nad Čertovicou, Fabová hoľa, Chvatimech, Dedečkova chata a okolie. Vždy keď bol pekný víkend, snažili sme sa ho využiť čo najviac pobytom v prírode. Prijemným zážitkom bola pre mňa skialpinistická súťaž na Chvatimechu „Ľatliakov výstup“, ktorý má každoročnú tradíciu a vždy sa tam stretnem s príjemnými ľuďmi, je výborná atmosféra. Podarilo sa mi tu umiestniť na 2. mieste, čo ma veľmi potešilo. A na tento deň budem určite s radosťou spomínať.

Pani učiteľka Michaela Badinková, skončilo fašiangové obdobie. Plesali ste? Zatancovali ste si? Upiekli ste sladké pampúšky?

Áno, aj ja som plesala. Tento rok sa mi podarilo absolvovať dva plesy. Z toho jeden ples bol organizovaný našou školou. Bola tam výborná atmosféra. V programe účinkovali aj žiačky našej školy Lucka a Sofia Ťažké a Vladka Brveníková. Žiaci deviatych ročníkov pomáhali s organizáciou plesu /Eliška Nepšínská, Radka Rafajová, Danielka Auxtová, Lenka Medved'ová a Leo Szalai/. Veru som si zatancovala dosýta. Fašiangové obdobie som trávila v Granade. Je to mesto na juhovýchode Španielska, kde som sa zúčastnila konečného workshopu flamenca so španielskou lektorkou Máriou Manzanillou. Pampúšky som ani nejedla, ani nepiekla, ale v Španielsku som

jedla podobný dezert ako naše pampúšky, ktorý namáčajú do horúcej čokolády. Volajú ich churros (čuros). Po príchode zo Španielska sa mi podarilo tieto churros upražiť a veru sa mi vydarili.

Pani vychovateľka Martina Brveníková, máte rada jar? Vyzdobujete si kvietkami a ozdobami svoj byt?

Áno, jar je najkrajšie obdobie v roku, pretože sa prebúdzajú príroda. Máme doma veľa izbových rastlín a na jar si kupujeme aj narcisy, hyacinty a tulipány v črepníkoch. Predveľkonočné obdobie prežívame doma pôstnym obdobím a Veľká noc je pre nás

obdobím prebudenia prírody, všetko začína kvitnúť a všetko sa zelenieť.

Pani učiteľka Paprčková, začína sa jar. Tešíte sa na prichádzajúce obdobie? Čaká vás práca v záhrade? Je to vaša záľuba?

Áno, jar je ročné obdobie, ktoré mám asi najradšej. Veľmi ma teší, keď je ráno aspoň pár stupňov nad nulou a môžem si ísť zabehať. Teší ma, keď jarne teplé lúče roztopia sneh a zem sa zohreje natoľko, že z nej vyrašia prvé jarne kvety, rozkvitnú stromy... S jarou sa pre mňa začína nová záhradkárska sezóna, na ktorú sa už teším. Čas strávený pri práci v záhrade je pre mňa relax. Samozrejme neznamená to, že v každú sobotu ráno, vybehnem a s rýľom, motykou a hrabľami behám celý deň po záhrade. Ale je to aj priestor, kde trávim chvíle so svojou rodinou a priateľmi pri guľáši, pečení chleba, hraní petangu,...

Rozhovor so zamestnancami školy spracovala Simonka Perichtová zo 6.B

Valentínsky karneval

Dňa 20.2.2019 sa na škole konal Valentínsky karneval. Odrána všetci usilovne pracovali na svojich maskách a tancoch, deviataci pripravili karnevalovú atmosféru a pani kuchárky sladké pampúšky. Ako prví nám svoje originálne masky predstavili žiaci 1. stupňa. Každá trieda si pre nás pripravila krátky program. Naša porota v zložení pani učiteľka Gillová, pani učiteľka Vetráková a naši deviataci mali náročnú úlohu, vybrať tie najkrajšie masky. Keďže všetci splnili svoju úlohu, diplom, ktorý získali, si zaslúžili. Prvé miesto však vyhrala trieda 3.A, ktorá dostal nielen diplom, ale aj sladké potešenie. Po vyhodnotení nasledovala zábava a občerstvenie.

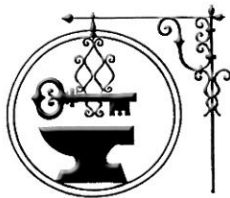
Keď sa všetci pobrali do tried, prichádzali si užiť zábavu žiaci 2. stupňa, ktorí si pre nás pripravili tance v zaujímavom oblečení. Témy si už vopred vyžrebovali, ľahké to nemali, no aj tak to všetci zvládli. Nie vždy platí, že víťazom sa môže stať iba jeden, aj u nás sa to potvrdilo a vyhrali triedy 7.A a 7.B. Keďže bol tento karneval náš posledný, snažili sme sa užiť si zábavu a s nami si užívali aj mladší žiaci a učitelia. Dúfame, že ste sa dobre zabavili a odniesli si krásne spomienky.

Žiačky z 9.B

V ULIČKE REMESIEL

Všetci máme niekde svoje korene, no ako dobre poznáme život našich starých rodičov? Na starých rodičov sa pamätáme, viažu nás k nim krásne spomienky. Veď sú to práve letné prázdniny, kedy u starkých trávime všetok svoj voľný čas. Ale ako vlastne žili naši prastarí rodičia? Ich život bez elektriny, prívodu teplej vody, ústredného kúrenia, telefónu, televízora, či dokonca počítača si dnes už neviem predstaviť. Aké boli ich dedinky, domy, ako prežívali všedné aj sviatočné dni, čo robili? Ich život a ťažkú prácu si už vieme priblížiť cez spomienky našich starých rodičov. Od dávnych čias sa práca ľudí špecializovala. Po domácky si obyčajný človek sám nemohol a ani nedokázal vyrobiť všetko, čo k životu potreboval. Preto vznikli remeslá, aby sa mohli vyrábať zložitejšie výrobky alebo poskytovať služby vyžadujúce si väčšie vedomosti, pracovnú zručnosť, nástroje i špeciálne materiály. Takými remeslami boli už od najstarších čias predovšetkým kováčstvo, debnárstvo, rezbárstvo, tesárstvo, murárstvo, sklárstvo, tkáčstvo, krajčírstvo, obuvníctvo, kožušníctvo, košíkárstvo, mlynárstvo, včelárstvo, mäsiarstvo a iné remeslá... Pri výrobe odevov, krojových súčastí a obuvi sa uplatňovali krajčíri a kožušníci, obuvníci- šustri, výšivkárky, zápästkári, remenári či brašnári.

Toto boli úvodné slová piatakov na besede v Uličke remesiel.

Všetkému ale predchádzala niekoľkotýždňová príprava. Žiaci sa téme REMESLÁ venovali na predmetoch slovenský jazyk, dejepis, technická výchova, výtvarná výchova. Vyrábali projekty o jednotlivých remeslách, spievali pracovné ľudové piesne, kreslili ilustrácie k ich textom, vyrábali erby remeselníckych cechov, zostrojili mapu remesiel, zisťovali, ako to je s názvoslovím slovenských obcí, zaraďovali remeselnícke výrobky k vzorom podstatných mien, zahrli si hru Ja som jeden remeselník, opisali bežné dni remeselníkov, vybrali sa po stopách remeselníkov do Horehronského múzea. Zistili, že aj Valaská má ľudí, ktorí sa venujú ľudovému remeslu a pokračujú v tradícii svojich predkov. Niekoľkých z nich pozvali aj na besedu do Uličky remesiel.

Aspoň kúsok z výsledkov jednotlivých aktivít žiakov vám ponúkame na nasledujúcich stránkach.

Pani učiteľky Soňa Skľadaná a Martina Tyčiaková

BESEDA S REMESELNÍKMI

Lukáš Ryšian z 5.A: Deň remesiel bol zábavný. Dievčatá všetkých privítali, Matúš Šteller mal prezentáciu o histórii pletenia a vyšívania, prišla tam starká Adama Šveca, ktorá nás naučila vyšívaf, bol tam aj oco Martina Sepešihu, ktorý nám porozprával zaujímavé veci o garbiarstve. Je to práca s kožou a je veľmi náročná. Kládli sme veľa otázok. Potom sme išli do našej triedy a tam sme sa naučili štrikovať, šit'. Keď som prišiel domov, tak som sa vybalil a išiel som hneď ku starkej, tam som si uštrikoval ponožky.

Alex Predajniansky z 5.B:

Dozvedel som sa, ako sa pripravuje koža. Najprv sa musí nechať 5 až 10 dní v tekutine. Aj ako sa starajú o zvieratá, ako k nim pristupovať, aby to bolo bezpečné. Za mňa veľmi dobré podujatie.

Kludia Semančíková z 5.B:

Je to iné, keď to vidíme naživo, ako keď len o tom počujeme. Veľa sa naučíme. Mohli by sme ešte mať besedu s remeselníkmi a dozvedieť sa viac.

Adam Švec z 5.A:

Mne sa to veľmi páčilo. Bol som rád, že starká mala čas a prišla ukázať remeslo, ktorému sa venuje. Najprv sa spolužiaci pýtali. Bol som príjemne prekvapený, že si to skoro všetci vyskúšali.

**Martin Sepeši poprosil
otecka, aby zhodnotil besedu.**

„Páčilo sa mi, že to bolo dobre zorganizované. Sú to super akcie, ktoré otvárajú žiakom nové obzory a možnosť stretnúť sa so starými remeslami, ktorými žili naši predkovia. Neprekvapila ma žiadna otázka, ale záujem žiakov o remeslo. A navrhujem aj pokračovanie besedy, budem rád, ak si niektoré veci ukážeme aj naživo.“

Adamová starká pani Ťažká nám napísal toto:

„Dostala som pozvanie od detí, aby som prišla ukázať ako sa vyšíva, pletie a háčkuje. Toto ja považujem za môj relax, pri ktorom si oddýchnem. Deti boli úžasné, zaujímalo ich všetko a bola som milo prekvapená. Veľmi sa mi pri nich páčilo a ďakujem im za úprimné otázky a spoločnosť s nimi. Zaujímali sa o moje remeslo rovnako chlapci aj dievčatá. Dúfam, že aspoň niekoho to zaujalo natoľko, že sa naučí niektoré práce. Ďakujem deťom za krásne strávené hodiny s nimi.“

Ja som jeden remeselník

a cestujem vo dne v noci , moje remeslo sa začína na ... a končí na ...

K _ _ _ _ R

Ráno vstanem, privstanem si,
do rúk ihlu zoberiem si.
Potom zájdem si po nit',
a potom si idem šit'.
Teda najprv prezlečiem sa
a dám si dobré raňajky,
chleba s masťou.
Potom zájdem do dielne,
ihlu, nit' si zoberiem.
Sadnem si ja ku stolu,
rozmyšľam na návrhu.
Či to budú šaty? Neviem,
ale ešte na to prídem.
Jáj, tá pani Alenka!
Čaká už od pondelka.

Na šaty tie červené,
zlatom povyšované.
Musím ja ich rýchlo ušiť,
oprat' ich a aj vysušiť.
Snád' pristanú Alenke,
ako sedembodkovej lienke!
Alenka už prišla sem,
šaty už sú hotové.
Alenka sa potešila
a hned' si ich vyskúšala.
Sadli ako uliate,
čisté, suché, vypraté.
Ja som malý remeselník,
kto som, čo som uhádni!
Marika Bundová 5.B

K _ _ _ Č

Ráno sa zobudím a teším sa na pracovný deň. Prídem do kuchyne a dám si chleba s masťou. Potom sa oblečiem do čierneho odevu a idem do svojej vyhne. Rada pracujem s kladivom a aj s podkovou. Rada pracujem s ohňom, s kladivom ba aj s koňmi. Po rannej šichte si idem oddýchnuť do postele a za hodinu sa zasa zoberiem do práce novonalađená a nabratá viac síl. Väčšinou kujem koňom podkovy. Pracujem celý týždeň, ani v nedeľu sa veľmi neoddychuje, lebo moja práca je celkom namáhavá. Toto remeslo má viac odvetví, ako je napríklad zámočník, podkovač aj nožiar. Zhotovujem sekery, nože, motyky, čakany a podobne. Mojou najhlavnejšou surovinou je železo, kladivo oheň vyženie s dobrým pracovníkom. Večer si ľahnem do postele. Dobrú noc. **Alexandra Leitnerová 5.B**

D _ _ _ _ R

Bývam v malom domčeku. Ráno vstanem, dám si raňajky, oblečiem si môj odev, ktorý sa skladá z čapice, čiernych gátí, čierneho trička a bundy. Na chrbát si dávam krošľu, v ktorej mám svoje nástroje, kladivo, drôty, rôzne štikačky, nožnice. Chodím po dedine a volám: „Hrnce plátat', drôtovať.“ Chodím aj do zahraničia. Keď pracujem, tak mi dajú tie veci, ktoré potrebujú opraviť. Vezmem si drôt a začnem pracovať. Začnem drôtovať hrnce a poháre. Samozrejme po dobrej robote mi dajú groše, ale väčšinou mi dajú nejakú kožu, drôty a dobrý obed. Na obed mi dali fajnú polievku a bryndzové halušky. Chodím ďalej po dedine. A drôtujem hrnce, poháre. Už je večer, cestou doma si spievam našu najznámejšiu pesničku. Už som konečne doma. Moje kroky mieria rovno do postele. To bol zase náročný deň. Dobrú noc.

Kludia Semančíková 5.B

Zamyslel si sa niekedy nad názvom miest?

„Bolo to dávno pradávno, nikto si už nepamätá kedy. Pán Boh sa zastavil v srdci Európy, aby svojim verným deťom pod Tatrami rozdal obce.... Rybárom vytvoril Rybky, sokoliarom Dravce, obchodníkom Krám, bankárom Banku, továrnikom Tovarné, poľovníkom Diviaky, pastierom Grúne, husiarom Pažit', Pažite, Lúčku, Lúčinu, Lúky a Lúčky (...). Jedným dám Vinice, druhým Vinohrady, jednému Brezu, druhému Jabloň, tretiemu Figu. Piliarovi Pílu, murárovi Tehlu a Piesok, kováčom Vyhne, roľníkom Motyčky, mlynárom Mlynky a Mlynčeky (...). A keď svoju prácu skončil, zašumel večerný vánok: „A ktoré z týchto nebesky krásnych diel by si daroval sám sebe?“ Boh vzhliadol okom do slovenských dolín a povedal: „Sebedín, Sebedražie,... No najmä Sebechleby, lebo chlieb, to je moje, je to boží dar. Ved' sa aj vraví odjakživa: Vo chlebe Pán Boh býva.“

Ako by to vyzeralo a ako by sa žilo v obciach, ktoré by mali názvy podľa remesiel?

Rybnice

Bola to pekná dedinka. Žilo sa tam tak, že ženy a chlapci chodili na ryby. Žili tam pokojne. Pestovali obilie, ale keď raz prišlo jedno dievča, tak povedalo, počme sa zabaviť a šli na rybačku a všetci chytili veľa rýb. *Aneža Pokošová, 5.A*

Vinice

Vo Viniciach žijú zábavní a pohodoví ľudia. Majú veľmi radi víno a hrozno. Doma majú v komorách sudy červného, bieleho a ružového vína. Na záhrade má každý malé vinohrady. Víno je také dobré, že ho vozia aj do iných krajín. Mali aj rôzne špeciality, napríklad hroznový koláč. Hlavné prísady sú hrozno a víno. *Filip Bella, 5.A*

Krajčírovo

Bola raz jedna obec. Domčeky boli utkané z farebných vlín. Každý musel vedieť štrikovať a šiť. Všetko bolo vyzdobené, povyšované farebnými niťami, oblečenie, záclony... A tak si tu žili a šili šťastne do smrti. *5.A*

Kovačice

V Kovačiciach žili milí a pokojní ľudia. Žili tam silní a svalnatí chlapi, skúsení kováči. Fungoval tam výmenný obchod. Ľudia si medzi sebou vyrábali predmety do domu, dekorácie. *Adam Švec, 5.A*

Sklárovce

Domy mali veľa okien, boli takmer priesvitné. Stoly, poháre, tanieri, misky, všetko je zo skla. V záhrade skleníky, sklenené traktory. *Matúš Šteller, 5.A*

DEJEPIS S BABKOU

Dňa 25.1.2019 nám Marikina starká **Mária Luptáková** prišla porozprávať nielen o remeslách, ale aj o významných ľuďoch a miestach vo Valaskej. Naša spolužiačka Marika Bundová predstavila svoju babku, ktorá miluje históriu Valaskej a taktiež svoju vnučku. Dozvedeli sme sa, že v tejto obci sa uživilí traja kováči, ktorí podkúvali kone. Kováči boli pre ľudí veľmi dôležití, pretože vyrábali pre život nevyhnutné predmety. Svoje rozprávanie nám spríjemnila aj starými fotografiami a knihou, na ktorej vzniku sa podieľala aj ona. Deti sa v tej dobe učili v starom mlyne, ktorý je dnes už len zrúcaninou. V 16. storočí sa ťažilo drevo, ktoré používali aj stolári na výrobu nábytkov. Na záver mne a babke poďakovali a odovzdali ďakovný list. Babka nás odmenila čerstvými a sušenými jablkami, tiež zdravými orechmi. Táto hodina sa nám veľmi páčila a veľa sme sa naučili, aj keď sme sa neučili.

Žiaci z 5.B

V minulosti bolo úlohou remeselníkov doma alebo v dielni ručne vytvoriť predmety dennej potreby a neskôr ich predáť vandrovaním po dedinách alebo na jarmokoch. Mnoho remeselníckych povolání postupne zaniklo, lebo ich nahradili veľké fabriky.

VOŠTINÁR – chodil po dedinách a skupoval od včelárov plasty. Potom ich spracovávali na vosk, ktorý ďalej predávali, a tak si zarobili peniaze. Z vosku sa vyrábali napríklad sviečky.

HREBENÁR – zaoberal sa výrobou hrebeňov pre ľudí a zvieratá. Umelá hmota ešte nebola vynájdená. Hrebene sa vyrábali teda zo zvieracích rohov.

OLEJKÁR – zaoberal sa domácou výrobou a obchodom s liečivými olejmi a masťami. Olejkári ich pripravovali z bylín. Postupne ale prírodné liečivá nahradili chemicky pripravované lieky.

PLTNÍK – Pltníctvo je dnes len turistickou atrakciou, ale kedysi sa pomocou týchto plavidiel prevážalo drevo a iný tovar. A keďže nebolo ani veľa mostov, pltníci za peniaze prevážali aj ľudí z jedného brehu rieky na druhý.

Vtáčkar sa zaoberal chytaním a predajom divých vtákov. Menšie drozdy chytali na lep a ľudia si ich kupovali domov, aby im v klietke spievali od večera do rána.

Život ľudí na Horehroní

Po 4. hodine v utorok sme v rámci regionálnej výchovy navštívili *Horehronské múzeum v Brezne*. Zišli sme sa na námestí, kde sme čakali 45 minút, lebo šofér autobusu na nás zabudol. Čakanie sme si spríjemnili guľovačkou. Keď prišiel autobus, rýchlo sme si nastúpili a uháňali do Brezna. Najprv sme navštívili meštiansky dom, ktorý je najstaršou budovou v meste a mohli sme pozrieť výstavu ľudovumeleckých výrobkov. Každý z nás si mohol zakúpiť výrobok, ktorý sa mu páčil.

V národopisnej expedícii „Život a kultúra ľudí na Horehroní“ sme mali možnosť vidieť obraz tradičnej materiálnej kultúry na Horehroní - ľudové zamestnania, odevy, bývanie, výrobu. Expozícia bola tiež venovaná vybraným remeslám z Brezna: farbiarstvo, krajčírstvo, debnárstvo, kožušníctvo, tkáčstvo,... Páčili sa nám rezbárske práce a to hlavne „črpáky“, pltníctvo (splavovanie dreva), staré kroje, pracovné náradie, šijacie stroje (čižmy), drevené formy na oštiepky. Babám sa páčil polomský kroj, pretože bol zdobený farebnými flitrami a čipkami. Dozvedeli sme sa, že ujo Roštár venoval modrotlač múzeu a drevená mangľovňa je posledná svojho druhu. Najväčšiu žehličku na Slovensku nájdete na Rázusovej ulici číslo 20, ale z bezpečnostných dôvodov nie je verejnosti vždy sprístupnená. Radi by sme to zopakovali, škoda, že sme tam neboli dlhšie.

Simona Perichtová zo 6.B

Kto si zasluží ocenenie OSOBNOSŤ?

Nad tým sa zamysleli na literatúre žiaci 9.B. Niekoľko úvah si prečítajte.

Gabriel Málus, 9.B: Človek sa stane naj osobnosťou, keď spraví niečo výnimočné pre štát. Človek, ktorý sa stane naj osobnosťou, by mal byť známy a byť inšpiráciou pre ostatných občanov Slovenska. Nemôže byť namyslený a lakomý. Mal by vedieť, čo znamená ťažký život. Mal by si v svojom živote niečo prežiť.

Sandra Málusová, 9.B: Aby sa človek stal naj osobnosťou Slovenska, musí spraviť pre Slovensko niečo, čo mu pomôže. Naj osobnosť Slovenska by mal byť človek, ktorého všetci poznajú a hovorí sa o ňom iba dobre. Ak sa niekto chce stať naj osobnosťou, musí byť múdry, cieľavedomý a milosrdný. Mal by ostatným pomáhať. Naj osobnosťou môže byť takmer hocikto, kto Slovensku pomohol či už v športe, alebo v histórii. Ľudia by si tohto človeka mali zachovať v pamäti. Táto osobnosť bojuje za seba. Môže to byť aj človek, ktorý v živote prekonal nejakú ťažkú situáciu.

Daniela Auxtová, 9.B: Človek, ktorý chce, aby si ho ľudia zapamätali, musí spraviť niečo, čo dovedie ľudstvo o krok ďalej. Musí bojovať nielen za svoje práva, ale aj práva všetkých občanov. Bojovať za svoj názor a presadzovať si ho za každých okolností. Musí mať vlastnosti ako húževnatosť, cieľavedomosť, empatickosť ale aj tvrdohlavosť. Musí mať autoritu u ostatných a vedieť ich presvedčiť o správnosti jeho myslenia a názoru. Hlavne musí prekonať sám seba a odlíšiť sa od ostatných, spraviť niečo výnimočné. Byť vzorom v správaní pre tých, ktorí chcú v živote dosiahnuť niečo podobné a podporovať ich v tom, aby nasledovali svoje ciele.

Bernáthová, T. Vlček, R. Leitner: Človek, ktorý sa chce stať významnou a obľúbenou osobou, musí pre ľudí robiť veľmi dobrú vec. Musí byť cieľavedomý. Mal by robiť ľuďom šťastnými a lepšími. Mal by robiť svet lepším a mal by robiť správne rozhodnutia. K ľuďom by mal byť milý a spravodlivý. Mal by si stáť za svojím názorom, byť na správnom mieste. Mal by byť komunikatívny a motivačný.

Radka Rafajová, 9.B: Čo je potrebné vykonať, aby na nás ľudstvo a história nezabudli. Jestvuje vôbec počin, ktorým sa naše mená vryjú do kmeňa ľudskej existencie. Naše činy o nás hovoria veľa, rozprávajú príbeh udalostí, ktoré sú ovplyvňované osudom alebo neznámou vyššou silou, záleží na tom, čomu veríte. Či už sú zlé, alebo dobré, učia nás o tom, ako byť lepší, ale zároveň ukazujú na tých, ktorí svoje chyby pretvorili do veľkých vecí. Nevzdali sa, boli ochotní ísť svojou vlastnou cestou. Chceli dosiahnuť viac a svojou húževnatosťou a silou dokázali, že aj to, čo sa nám zdá nemožné, možno dosiahnuť.

Osobnosť Slovenska – Ľudovít Štúr

Na hodne literatúry v 9.B sme preberali Ľudovíta Štúra. V ukážke Jar Adely Ostrolúckej vystupuje aj on sám, tak sme pátrali, či aj v skutočnom živote bol taký. A keďže vieme, že je jedným z kandidátov v ankete Najslavák, ktorú pripravila Slovenská televízia, boli sme zvedaví, čím by si ten titul zaslúžil. Pripravili sme si o ňom rôzne projekty na rôzne témy z jeho života. Spracovali sme jeho život, narodenie detstvo, vznik spisovnej slovenčiny. Dalo by sa o ňom písať dlhé hodiny, lebo toho v živote stihol veľa. Narodil sa v rodine učiteľa a dostal sa až na pozíciu politika a poslanca. V roku 1843 spolu s Hurbanom a Hodžom kodifikovali nový spisovný jazyk. Žil zaujímavý život. Vo svojom voľnom čase sa venoval plávaniu, veslovaniu, šermu, jazdeniu na koni. Písal literatúru, vydával noviny. Z našich projektov vyberám napríklad tieto zaujímavosti: Štúr sa práci venoval naplno a keby si mal založiť rodinu, určite by sa aj jej chcel venovať na 100 %. Preto preňho bola možnosť buď – alebo. Mladý intelektuál dal nakoniec prednosť práci pred rodinou. Tento mladý muž si autoritu v pracovných kruhoch vybudoval veľmi skoro. Napriek tomu, že Štúr nemal nikdy veľa peňazí, investoval do svojho zovňajšku. Štúrovska skupina dokonca vytvorila aj slovenský národný

odev. Štúr je v súčasnosti veľkou inšpiráciou mladých mužov s bradami. V 19. storočí však bolo nosenie brady znakom solídnosti a mužnosti. Štúr mal svoju osobnú taštičku, kde mal zrkadielko a vosk, ktorým sa fúzy vystužili, aby neboli rozstrapatené. Mal v nej rôzne nožničky a hrebienky, pretože brada si vyžadovala kvalitnú úpravu. Miloval čiernu kávu a dobrý tabak.

Ak budú vaši rodičia teda hlasovať v ankete Najväčší Slovák, my vám s našou slovenčínarkou pani učiteľkou Tyčiakovou odporúčame pošepkať im do SMS kód NAJSLOVAK 10. ☺

Lenka Medvedová z 9.B

Naj osobnosť v obci Valaská

Hľadáme osobnosť v obci Valaská!!!

Týmto názvom žiaci 6.ročníka odštartovali na regionálnej výchove anketu o NAJ osobnosť. Hľadali osobnosti, ktoré preslávili svoje rodné mesto. Ľudia, ktorí svojou troškou prispeli k tomu, aby bola Valaská krajším a lepším miestom pre život.

Tak ako v každej dedine, aj v tejto žije, či v minulosti žilo viacero ľudí, o ktorých sa vie o trochu viac. Takí, ktorí prekročili hranice regiónu, či dokonca štátu a robili či robia dobré meno Valaskej. A sú i takí, ktorí sa nepreslávili ničím výnimočným, len urobili niečo, čo prispelo k lepšiemu životu obyvateľov tejto dedinky. A kto je tou osobnosťou, ktorú považujete za naj?

Martina Donovalová: Môj tip je A.A. Baník. Bol spoluautorom slovenského jazyka, zložil balady. Pomohol Slovensku. Bol to múdry historik a filozof.

Sofia Ťažká: Ja som zahlasovala za Jaroslava Simana, pretože je podľa mňa významný. Významný je tým, že rozdelil siamske dvojčatá. Bol to milý človek, zdvorilý, dobrosrdečný. Podľa mňa by mal vyhrať kvôli tomuto. Bol to hrdý Valaštan! Môžeme byť na neho hrdí !!!

Daniela Auxtová: V živote sa dostali ďaleko a dosiahli niečo veľké, významné. Sú to ľudia, ktorí reprezentovali svoju obec a štát, vyzerajú sympaticky. J. Siman, poznala som ho ako jediného z nich. Bol významný lekár.

Silvia Pohorelcová: Jozef Slivka. – je sympatický, výrobca ľudovo umeleckých predmetov.

S. Málusová: J. Siman, lebo je podľa neho pomenovaná naša škola, bol vynikajúci doktor, rozdelil siamske dvojčatá, vyzerá sympaticky, pomáhal ľuďom, bol dobrý človek.

Laura Cencerová: Ja som hlasovala za Adrianu Sklenaříkovú Carembeu, lebo je taká jednoduchá, na nič sa nehrá a páči sa mi to, že je z Valaskej a je preslávená vo Francúzsku.

Ceril Chládeková: Baník. Bol historik. Bol múdry a bol spoluautorom slovenského jazyka. Čas svojej zbierky venoval Matici slovenskej.

Tereza Anna Vlkoláčková: A.A. Baník, pretože si myslím, že bol veľmi múdry a robil dosť veľa na to, aby bol na 1. mieste. Zároveň bol priateľom môjho prastarkého a neskôr aj môjho starkého.

Radka Rafajová: 1.Pretože v živote niečo dokázali a nevzdávali sa. 2.šli si za svojím cieľom. 3. snažili sa reprezentovať a napredovať.

Adam Chromek: Vybral som Jozefa Slivku, pretože sa venoval vyrezávaniu z dreva a aj môj otec sa venujeme vyrezávaniu z dreva. Myslím si, že bol veľmi významný. Videl som aj ja nejaké jeho rezby a boli pekné.

Gabriela Nomilnerová: Pavol Tužinský. Vybrala som si ho preto, lebo je slávny huslista a dirigent. Keďže aj mňa zaujíma hudba, tak som ho uznala za vhodného. Myslím, že je to dobrý kandidát na Naj osobnosť Valaská.

Janka Skalošová: J. Siman. Bol vynikajúci chirurg svetového mena. Študoval na gymnáziu. Vybrala som si ho preto, lebo vie vynikajúce operoval dvojčičky, ktoré boli spojené a mali jedno srdce.

Simona Gáborčíková: Ja som hlasovala za Jaroslava Simana, preto lebo dokázal veľmi veľa. Oddelil siamske dvojčičky a veľa času venoval svojmu štúdiu. Aj keď sa narodil vo Valaskej, veľmi sa preslávil hlavne tým, že založil

Detské kardiocentrum a to, že si ho veľmi ceníme sme preukázali aj tým, že je po ňom pomenovaná naša škola. Naša škola si ho každý rok pripomína tak, že sa uskutočňuje BEH PRE ZDRAVÉ SRDCE.

Do hlasovania sa zapojili žiaci 2.stupňa:

1.miesto - kardiochirurg Jaroslav Siman

2.miesto – topmodelka Adriana Sklenaříková

3.miesto – výrobca ľudovo-umeleckých výrobkov Jozef Slivka.

Pani učiteľka Soňa Skľadaná

Beseda s osobnosťou Valaskej

Anton Augustín BANÍK je osobnosť našej obce. Pri príležitosti 40. výročia úmrtia tohto rodáka Valaskej, slovenského kultúrneho historika, filológa, kultúrneho a národného filozofa, redaktora, knihovníka a archivára sme v spolupráci s p. Augustínom Maťovčíkom z Matice slovenskej v Martine a p. Dankou Králikovou z Obecnej knižnice zorganizovali v multimediálnej učebni našej školy *Besedu o živote a diele A. A. Baníka*. Informáciami prispeli nielen žiaci 6. ročníka, ktorí sa významným osobnostiam našej obce venovali aj na hodinách regionálnej výchovy, ale aj sám p. A. Maťovčík, ktorý bol žiakom A. A. Baníka a autorom monografie o A. A. Baníkovi. Pani D. Králiková prerozpravala príbehy z jeho života vo Valaskej a pán Martin Weiss nás zoznámil s osudmi dvoch obrazov stvárňujúcich Valaskú, ktoré A.A.Baníkovi daroval významný slovenský vynálezca Jozef Murgaš. Veľmi nás teší, že pozvanie na podujatie prijali aj hostia - starosta obce Valaská p. Jenča, vedecká pracovníčka Slovenskej národnej knižnice v Martine p. Viera Pujdesová, p. Mária Luptáková, p. Martin Weiss a zástupcovia MO MS vo Valaskej. V závere besedy nám žiaci 6.ročníka prezentovali výsledky žiackej ankety o NAJ osobnosť Valaskej, ktorou sa stal pán Jaroslav Siman.

Pani zástupkyňa Eva Hančová

Páčilo sa nám rozprávanie o A.A. Baníkovi v podaní pána Maťovčíka. Bolo to pútavé aj poučné. Príhody nás zaujali. Páčilo sa nám, že sme sa mohli zapojiť. Jeho život bol veľmi zaujímavý. Zaujímalo nás aj, kto vyhral aj v ankete Naj osobnosť Valaskej. Tipovali sme, že to bude Jaroslav Siman. *Jarko Laššák a Samko Kňaze zo 6.B*

Nás na besede najviac zaujali príbehy zo života A.A.Baníka. Jeden hovorí o tom, ako štvorročné dievčatko spadlo na hlavu, bolo v kóme a keď sa prebralo, nič nevidelo. A.A Baník s ňou chodil po nociach k očnému lekárovi. Nakoniec začalo znovu vidieť. Teraz je z dievčatka už pani a býva na Partizánskej ulici a darovala knihu valaštianskej knižnici. Beseda bola prepojená aj s anketou, ktorú sme vyhodnotili. Sme veľmi radi, že Jarko sa umiestnil na 1. mieste. Bol, je a aj vždy bude náš favorit.

Samko Nitka, Tomáš Farárik, Jakunb Leitner zo 6.B

Moje dobré skutky

Aj v našej škole máme hrdinov. Ich obetavosť, ochota sa prejavuje v obyčajných každodenných situáciách.

Volám sa Matúš Badinka a som žiakom 5.B triedy v ZŠ Jaroslava Simana vo Valaskej. Ja robím dobré skutky hocikedy, aj keď sú to len také maličkosti. Pomáham mojej starkej a mamine s riadom, vysávaním, utieraním prachu a vynášaním smetí. Tatovi pomáham s varením a s opravami auta. Starkému pomáham kosiť záhradu a prastarkému pomáham vstať, keď nevládze. Pomáham celej rodine. Robím to preto, aby som mojej rodine uľahčil prácu.

Matúš Badinka, 5.B

Pomoc v domácnosti je moja každodenná záležitosť. Každý deň vykladám umývačku riadu a keď je plný kôš, kde sa dávajú plasty, papier a sklo, tak to vyseparujem. V našom paneláku každý týždeň musíme upratovať. Každá rodina upratuje raz za tri týždne a tento týždeň upratujeme my. Pred tromi týždňami sme doma maľovali obývačku a ja som samozrejme pomáhala. Na plavecký chodíme 4-krát do týždňa. Skôr som musela seba aj môjho brata zbaliť a vybaliť, ale potom som mu povedala, že je už veľký, tak by to mohol robiť sám. Každé ráno si popravím posteľ a vystriem žalúzie. Keď nie je poskladaná deka, tak ju poskladám.

Dorota Slívková, 8.B

Ja doma rodičom pomáham, keď umývam schody, umývam riad a dakedy povysávam. Starkej pomáham pri pečení koláčov, a s upratovaním, Polejem aj kvety. Zvieratkám dávam jedlo a hračky, starám sa o nich, pomôžem im. Lukášovi som pomáhala s matematikou a slovenčinou. Vysvetlila som mu to. Snažím sa robiť dobré skutky.

Kludia Semačiková, 5.B

Bol krásny letný deň a ja som sa hrala so sesternicou pred domom. A zrazu sme počuli pípanie a videli sme vtáčatko. Nemohlo sa hýbať, lebo malo asi zlomené krídlo. Dala som si rukavice, aby som nedostala chorobu. Natrhala som trávu a moja sesternica zobrala krabicu a prikrývku. Vtáčika sme dali do krabice a krídlo sme mu obviazali, aby sa zahojilo. Dali sme mu vodu a jesť. Snažili sme sa ho nakrmiť. O dva dni už tam nebol. Tak dúfame, že odletel.

Stelka Belanová, 5.A

Ukážky pochádzajú z Knihy dobrých skutkov, do ktorej písali žiaci na etickej, občianskej a náboženskej výchove. Zostavila ju pani učiteľka Katarína Paprčková a prelistovať si ju môžete aj na stránke našej školy.

Vzorní hrdinovia

Piataci na hodine slovenského jazyka sa už niekoľko týždňov morduujú s určovaním vzorov podstatných mien. Zmáknutie tohto učiva zakončili príbehmi, v ktorých sa mali objaviť všetky pomenovania vzorov. Zopakujte si ich spolu s nimi.

Krimi balada

Po ulici beží mladá žena.
Kričí celá vyplašená.
Cudzí chlap ju napadol,
Gucci kabelku jej ukradol.
V kabelke vysvedčenie mala,
práve sa zo školy ponáhľala.
Spadla na dlaň, chudera,
možno si aj kosť zlomila.
V meste však hrdina žije,
v hrudi mu statočné srdce bije.
Ako dub urastený je,
všetkých ľudí ochraňuje.
Hrdina je ako stroj!
Na zloděja kričí: „Stoj!“
Nakoniec chlapa dolapil,
a dievčaťu kabelku vrátil.

Marika Bundová, 5.B

Vzorná škola

V škole sa učíme vzory,
až ma z toho srdce bolí.
Chlap, hrdina, dub, stroj,
baví ma to, ojoj.
Žena, ulica, dlaň, kosť,
bude z toho veľká zlosť.
Mesto, srdce, vysvedčenie, dievča,
Idem už domov dneska.
Vzory sme sa doučili,
veľa sme sa naučili.
Bola to ale veľká zlosť,
ale už kričíme pre radosť.
Teraz opakujeme pády,
bude z toho veľká párty.
Pani učiteľka Skladaná nervózne volá:
„Veď opakujeme to dookola!“

Kludia Samančíková, 5.B

Nehoda

Jedno mesto nemalé malo dlhé ulice.
Z jednej strany žena kráča,
z druhej strany dievča dlaňou máva.
Spoza rohu odrazu,
chlap sa rúti, nezabrání nárazu.
Strojom možno vrazí do ženy,
asi skončí na zemi.
A dievčaťu srdce búši,
vysvedčenie letí jej z ruky.
Skončilo auto pod dubom,
a chlap stal sa hrdinom.
rozbité ho auto zlostí,
je rád že nemajú polámané kosti.

Marek Kormanský, 5.A

Vo veľkej ulici bojoval silný chlap,
hrdina,
pavúkov sa bál ako žena.
Nepoužíval žiadne stroje,
mal veľké srdce.
Ulica, v ktorej bojoval,
je veľká ako mesto.
Bojovníkov proti nemu bolo sto.
Nechodil do školy.
Nedostal vysvedčenie.
Rukami zvalil aj dva duby,
neumýval si zuby.
Mal pevné a veľké kosti.
sily veľa proti zlosti.
Každý závidel mu veľké dlane,
všetko mal v pláne.

Adam Švec, 5.A

Vzorný superhrdina

*Bolo raz jedno dievča menom Ivetka. Cestou zo školy si poranilo nohu a dlane. Okolo šiel chlap so psom. Mal veľké srdce a zavolał sanitku. Tá prišla až z mesta. Keď mala nohu a dlane v poriadku, tak sa vybralo za nimi. Psíkovi dala kosť a ten pán jej povedal, že je hrdinka, že to vydržala. Na druhý deň doniesla zo školy vysvedčenie. Malá samé jednotky a dostala od rodičov šijací stroj. Teraz už môže šiť ako veľká žena. **Soňa Borošová, 5.B***

Horor vo veľkom meste

Chlapec Peťko, ktorý sa prechádzal so psom po ulici stretol neznámu ženu. Žena mu začala hovoriť: Pod' sem, chlapček, ukáž mi svoje vysvedčenie, mňa sa nemusíš báť. Peťo utekal okolo smetiska, kde boli staré hrdzavé stroje. Potom zastal pri strome a popri tom, ako oddychoval a pozeral, či ho nedobieha tá žena, rozmýšľal, čo je to za strom. Zrazu mu niekto vraví: To je dub. Peťo sa zľakol, keď ho dakto chytil za dlaň. Otočil sa a za ním stálo dievča, ktoré nikdy nevidel. Pýta sa jej, odkiaľ pochádza. Milo mu odpovedala, že sa prísť ahovali pred dvoma týždňami z vedľajšieho mesta. Keď tu pribehne žena, schmatne dievča a berie ju so sebou. Peťo neváhal a podarilo sa mu ju vytrhnúť a rýchlo utekali preč. Dievča mu vraví: Máš odvážne srdce. Si môj hrdina. **Martina Komorová, 5.A**

Chlapi sa rozprávali, že hrdinovia majú statočné srdce a kosti pevné ako skala. Nerastú len tak ako duby v lese. Ani sa nedajú vyrobiť na stroji. Hrdinami môžu byť aj ženy. Pomáhajú v meste na ulici. Často majú aj mozol'naté dlane. Jedno dievča tiež povedalo, že by chcelo byť hrdinom. K tomu však potrebuješ dobré vysvedčenie. **Filip Bella, 5.A**

Mestský hrdina

Dievčaťu ušla na strom mačka,
pre chlapa je zložiť ju hračka.
Bude to teda hrdina,
pozná ho celé mesto, dedina.
Vyšplhal sa na dub ako stroj.
V meste nastal zhon.
Hneď bola ulica plná žien.
Dlaň mal zodratú na kosť.
Dostal veľké vysvedčenie.
Všetci mu od srdca zatlieskali.
Alex Petrovský, 5.A

Tradičné učivo netradične

Šiestaci v dielni

Teším sa, že v tomto školskom roku chodíme do dielne. My chlapci vyrábame domček na kľúče. Nebolo to ani tak veľmi ťažké. Páčilo sa mi pílenie, obrusovanie bolo ťažké, až tak veľmi ma to nebavilo. Nakoniec sme jednotlivé časti spojili klinecami. Až na jeden

klinec, ktorý vyšiel krivo, sa mi to podarilo. Bavila ma táto práca a teším sa, keď budeme vyrábať niečo iné.

Michal Zúr, 6.B

Aj my dievčatá sme veľmi radi, že sme už konečne boli v dielni, lebo minulý školský rok sme tam nechodili. Páčilo sa nám naša práca, vyrábali sme sovičky. Vyrábali sme ich z konárov čerešne, ktorá rástla na našom školskom dvore. Tieto konáre mali rôznu hrúbku. Museli sme napíliť telo,

hlavičku a tenké plátky, z ktorých boli oči. A ešte aj krídla, s ktorými nám pomohla pani učiteľka Paprčková. Bolo treba ešte zobáčik a malé ušká z peria. Nakoniec sme to všetko spojili tavnou pištoľou. A sovičky boli hotové. Moja sovička skončila pri mojej mamine v robote. A všetci jej ju chvália. Dúfame, že ešte v tomto školskom roku do dielne pôjdeme.

Simona Perichtová, 6.B

... že, Afrika ináč...

Žiaci 6. A spracovali projekt z geografie inou netradičnou formou a pomohli si výtvarnou výchovou. Každý žiak predstavil jeden štát Afriky, nakreslil niečo zaujímavé, vlajku, rieku, mesto, či osoby, alebo typické zvieratá Africkej savany, alebo dažďových pralesov...

Takto pán učiteľ Magera na geografii a pani učiteľka Mat'ovčíková na výtvarnej výchove vytvorili pre žiakov veľmi zaujímavú a pútavú prehliadku africkým kontinentom. Vy ostatní si môžete pozrieť naše práce na dolnej chodbe 2. stupňa. V druhom polroku takto spracujeme spoločne ďalší kontinent Áziu.

Žiaci zo 6.A

Hodina literatúry v knižnici

Pri príležitosti výročia narodenia Pavla Dobšinského (16. marca 1828), známeho zberateľa slovenských rozprávok, poeta, prekladateľa a folkloristu Mestská knižnica Brezno pripravila aj pre našich žiakov 5. ročníka Deň ľudovej rozprávky. Tohtoročná téma bola veľmi zaujímavá. Všetky rozprávky boli totiž o jedle a zostavovaní rozprávkového menu v knihách Pavla Dobšinského. Knižovníčka porozprávala žiakom o vzniku pôvodných rozprávok a spôsoboch šírenia príbehov v minulosti, keď ešte neboli dostupné knihy a školy tak ako dnes. Žiaci mali možnosť vidieť a dozvedieť sa viac aj o ľudovom kroji z obce Šumiac. Deň ľudovej rozprávky všetkým priniesol mnoho zábavy, tvorivosti a spoločných chvíľ strávených pri čítaní.

Žiaci 5.A a 5.B

„Nie tí milujú knihy, ktorí ich nedotknuté schovávajú v skriniach, ale tí, ktorí ich majú ustavične v rukách.“ Erazmus Rotterdamský

Už roky mesiac marec spájame nielen s príchodom jari, ale i s knihou. Kniha, najväčší priateľ človeka, od nepamäti patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých. *Prečo si mesiac knihy pripomíname práve v marci?*

Marec – mesiac kníh bol prvýkrát v bývalom Československu vyhlásený v roku 1955 na počesť Mateja Hrebendu ako snaha o udržanie a podporenie trvalého záujmu o knihy. Dnes už úlohu Mateja Hrebendu - šírenie kníh a knižnej kultúry a podporu vzdelávania - plnia knižnice. Čítanie kníh pomáha rozširovať si slovnú zásobu a rozvíjať komunikačné schopnosti človeka. Tieto vlastnosti sú veľmi dôležité. V každodennom živote ich potrebuje snáď každý človek. Ak by sme ich nemali, tak by to bola obrovská strata.

Ako sme si mesiac knihy pripomenuli my?

Šiestaci: My sme písali o ľudových piesňach. Kreslili sme hudobné nástroje, ľudové pesničky sa nám páčia, lebo sú slovenské.

Na dnešnej hodine sme si čítali text, ako sa vyrába bryndza. Všetci sme pracovali v skupine, pomáhali sme si. Písali sme recept na halušky. Pomáhali sme si textom. Sme hrdí, že sme Slováci a máme takéto pochutiny

Mali sme tému o slovenčine. Opravovali sme v textoch chyby. Jeden text bola pieseň o Slovensku a druhá bol mejl od babky z východu. Bavilo nás to. Máme slovenčinu radi, aj keď je ťažká.

Deviatci:

Naša skupina pracovala na projekte, v ktorom sa zameriavala na významné roky v slovenskej histórii. V texte sa spomínali roky, ktoré končili na číslo 8. Priradovali sme dátumy k udalostiam. Ďalej sme projekt dopĺňali obrázkami, farebným písmom.

My sme pracovali s textom o Ľudovítovi Štúrovi. V dobe, v ktorej žil, to mal ťažké presadiť spisovnú slovenčinu. Takéto aktivity sú lepšie na spoznávanie minulosti a histórie nášho rodného jazyka.

Na hodine sme obohatili svoju slovnú zásobu. Myslíme si, že slovenský jazyk je ťažký, hlavne pre cudzincov. Naučili sme sa niektoré zastarané slová.

Pani učiteľka Soňa Skladaná

Otázka pre čitateľov kníh

Čo očakávate od knihy? O ktorej by ste mohli povedať: TAK TÁTO KNIHA JE NÁPÍSANÁ PRE MŇA?

Očakávam, že ma kniha zaujme humorom a napínavosťou.

Ak sa dokážem stotožniť s hrdinom, lebo má rovnaké vlastnosti ako ja.

Pre mňa napísaná kniha musí byť plná dobrodružstiev a mať skvelý dej.

Musí mať zaujímavý dej a aj ponaučenie. Ja očakávam od knihy emócie a adrenalín.

Dobrá kniha ma vtiahne do príbehu a ja s ňou prežívam jej príbeh.

Kniha, ktorú by som si prečítala s radosťou, by musela obsahovať dobrodružné scény. Príbeh by mohol byť zo skutočného života, o osobe, ktorá nemá ľahký život, ktorá si kadečím prešla, aká je po tom všetkom zlom, čo sa jej prihodilo, či je smutná alebo šťastná, život po tom všetkom miluje.

O živote nejakého dievčaťa v mojom veku, o rôznych situáciách a riešení, rozhodnutiach ...

Zaujímavá kniha, hrdina alebo prostredie, ktoré mi je blízke, nie veľmi nudná.

Kniha by bola o prírode, napríklad o jednorožcoch v magickom lese.

Odpovedali žiaci všetkých ročníkov

BIBLIA- KNIHA KNÍH

Slovo Biblia je v preklade kniha. Označuje sa aj ako tzv. písomná Biblia, ako ju dnes poznáme, má podľa protestantskej tradície 66 a podľa katolíckej 73 kníh. Pôvodná

Biblia bola napísaná hebrejsky a aramejsky. Potom bola preložená do latinčiny. Wycliff preložil Bibliu do angličtiny a Valdes do pravesálsťtiny. Na území Veľkej Moravy ju preložil Cyril a Metod do staroslovenčiny. Kto napísal pôvodnú Bibliu? Veľa rôznych ľudí, bolo ich viac ako 40. S Bibliou sme sa stretli na hodine slovenského jazyka a literatúry v rámci besedy s pánom Peťom Kucejom, ktorý pracuje a zastupuje slovenskú biblickú spoločnosť. Dozvedeli sme sa, že Biblia sa delí na dve časti - Starý zákon, Nový zákon. Veľmi zaujímavé bolo pre nás prekladať grécky text do slovenského jazyka. Svoje vedomosti sme otestovali v záverečnom kvíze. Páčilo sa nám, že sme si mohli zaspievať slovenskú kresťanskú pieseň aj v rómskom jazyku. Stretli sme sa s rôznymi Bibliami: s gréckou, hebrejskou, čínskou, anglickou, talianskou maďarskou, nemeckou, francúzskou, indickou, švaloh, rómskou, vodeodolnou a Bibliou nahratou na CD.

Ježiš, ty si môj Ježiš

Ježiš, ty si môj Ježiš, Ježiš, Ty si môj Ježiš.

*[: Jak je dobre, že si so mnou, jak je dobre, že som s Tebou, Ježiš, Ty si môj Ježiš :]
Jezú, tu sal miro Jezú. Jezú, tu sal miro Jezú. Sar hin lančhes hoj sal manca, sar hin lančhes hoj son tuhá. Jezú, tu sal miro Jezú.*

Na Slovensku najdrahšia je zlatá Biblia vydaná v počte 500ks, jej cena je 2000 Eur. Je vypredaná. Najkratšia kapitola v Biblii je Žalm 117. Najdlhšia kapitola v Biblii je Žalm 119. Stred Biblie je medzi najkratšou a najdlhšou kapitolou Biblie. Je to Žalm 118.

Žiaci 5.B

Moja babka Veronika / Charakteristika osoby/

Veronika je moja milovaná babka. Vždy, keď sme spolu, veľa sa nasmejeme a slovo nuda pri nej nepoznám. Aj napriek jej vysokému veku stojí stále pri mne, keď ju potrebujem.

Babka má osemdesiatosem rokov, ale na svoj vek nevyzerá. Držanie tela má vzpriamené. Pri chôdzi sa pohybuje rýchlo, pričom paličku vôbec nepotrebuje. Je to žena strednej a štihlej postavy. Má peknú súmernú tvár s výraznými lícnymi kosťami a noštekou ako gombička. Jej veľké modré oči sú plné radosti a vždy sa smejú. Vidí ako jastrab, okuliare používa len pri čítaní. Na tvári má okolo očí drobné vrásky, z ktorých možno vyčítať veľkú múdrosť. Pery s ružovkastým zafarbením má tenké, dolnú peru trošku hrubšiu. Vlasy má kučeravé s dĺžkou po pleciah. Vekom sú už šedivé, ale babka si ich pravidelne farbí na hnedo. Miluje pocit čistých a upravených vlasov. Na malých ušiach, ktoré jej vykúkajú spod kučeravých vlasov nosí zlaté náušnice v tvare kruhu. Obdivujem jej výborný sluch a pamäť. Má príjemný hlas, ale keď sa nahnevá je dosť hlučný. V jej šatníku je veľa moderného oblečenia, najmä čiernej farby. Najradšej nosí kostýmy a na hlave jej nesmie chýbať klobúk. Miluje svoju rodinu a je ochotná pre ňu urobiť čokoľvek. Rada varí a ešte radšej pečie. Jej palacinky s lekvárom sú jednoducho úžasné. Nezakladá si na poriadku v dome, ale záhradu má vždy ukážkovú. Práca v záhrade je pre ňu relax a drží ju pri živote. K ľuďom sa správa priateľsky a otvorene, ale niekedy bez rešpektu. Je dosť sebavedomá a rada si presadzuje svoj názor. Je plná životného optimizmu, nikdy sa nevzdáva a nič pre ňu nie je nemožné. Stále rada a veľa číta knihy, najmä Bibliu. Počúva rozhlas a pozerá televíziu, aby bola stále v obraze. Spoločné chvíle s babkou trávim hraním spoločenských hier, v ktorých rada vyhráva. Zaujímavo rozpráva o svojich zážitkoch z detstva a mladosti. Vždy ma dostanú, nenadarmo chcela byť herečkou.

Som vďačný za svoju babku, pretože má veľké srdce. Je pre mňa pokojným prístavom a aj vďaka nej mám pekné spomienky na detstvo. Dúfam, že bude medzi nami ešte veľmi dlho.

Jakub Bíreš, 7.B

Dobre vedieť!

Žeruchový zajko

Vezmeme si starú pančuchu a naplníme ju vatou a zaviažeme ju na uzlík. Pravidelne polievame. Navrch dáme žeruchu. A už len čakáme, kým nám začne rásť. Namiesto pančuchy a vaty môžete použiť škrupinu z vajíčka a zem.

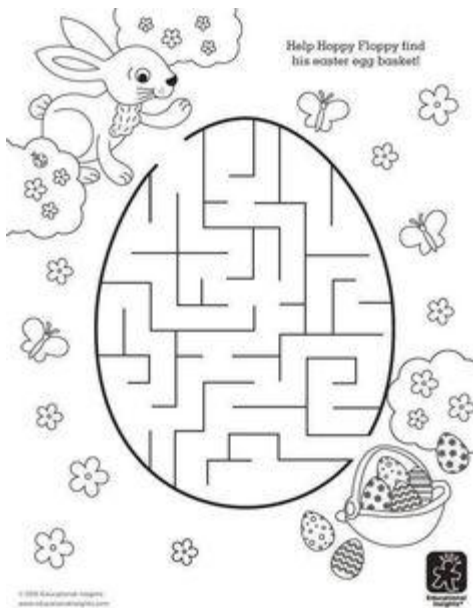
Hádanky

Navrchu červená, vo vnútri biela,
zahryznúť by som sa do nej chcela.
Na chlebič ju dostanem,
trošku štípe – to ja viem. **Čo je to?**

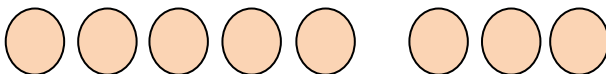
A. reďkovka B. paradajka C. čerešňa

Bodkovaný klobúk,
pod klobúkom nôžka
a tú nôžku nemôž' obuť,
nože hádaj troška!

A. Suchohríb B. Dubák C.
Muchotrávka

Rubriku pripravil Adam Švec a Matúš Šteller z 5.A

Pokyny k novému žolíku:

S novým žolíkom môžeš vyhrať jednu z troch odmien podľa tvojho želania:

1. Necvičiť na jednej hodine telesnej výchovy, 2. Anulovať jednu bleskovkovú známku z matematiky 3. Získať fajný desiatový balíček.

Žolíka vystrihni, zakrížikuj jedno okienko, možnosť, ktorú chceš vyhrať. Napíš svoje meno a vhod' žolíka do schránky pri zborovni. Môžeš sa s aktuálnym žolíkom zúčastniť žrebovania len raz. Redakčná rada Círínu vyžrebuje päť žolíkov. Výhercovia budú zverejnení na nástenke, v rozhlase a na internetovej stránke školy. Výhru si môžeš uplatniť do konkrétneho dátumu. Tentoraz do 31. 4. 2019.